

paudvalg henholdsvis den 23. maj og den 28. maj 2001.

Syngenta har, efter at diquat er optaget på bilag I (positivlisten) til plantebeskyttelsesmiddel-direktivet, ansøgt om godkendelse i Danmark. Miljøstyrelsen er næsten færdig med at behandle ansøgningen.

Oplysningerne viser, at diquat fortsat må anses for at være meget giftigt for vandmiljøet. Da datamaterialet er meget stort i forhold til de basale krav, er det ikke nødvendigt at anvende den normale foreskrevne sikkerhedsmargin. Man kan, sagt på en anden måde, på baggrund af de nye undersøgelsesresultater med en større grad af præcision vurdere risikoen for vandmiljøet ved brug af diquat.

Miljøstyrelsen vurderer derfor, at diquat kan godkendes – for så vidt angår stoffets giftighed for vandmiljøet – hvis blot det bruges i en vis afstand fra vandløb og søer. Der vil blive fastsat vilkår herom i den kommende godkendelse af Reglone, som indeholder aktivstoffet diquat.

Herudover har Miljøstyrelsen fået forelagt nye oplysninger indsendt af den danske importør af diquat, Syngenta, om diquats nedbrydning under forhold, der ikke medfører binding til især jordens lerminerale.

Disse viser, at diquat nedbrydes ganske hurtigt i fri tilstand og med en hastighed, der er sammenlignelig med stoffer, som vi i dag betragter som forholdsvis let nedbrydelige.

Det indgår i vurderingen, at visse stoffer kan bindes så stærkt i jorden, at de bliver utilgængelige ikke blot for de mikroorganismer, der kan nedbryde stoffet, men også for alle andre organismer. Stoffet bliver bio-utilgængeligt. Denne mere nuancerede vurdering kan foretages for visse stoffer, når en række forudsætninger er opfyldt. Princippet for en sådan vurdering er med udgangspunkt i diquat blevet diskuteret og tiltrådt af Bekæmpelsesmiddelrådet på et møde den 7. marts 2002.

På grundlag heraf er det Miljøstyrelsens opfattelse, at diquat ikke længere skal vurderes som persistent.«

Spm. nr. S 2146

Til miljøministeren (17/5 02) af:

Keld Albrechtsen (EL):

»Vil ministeren orientere om, hvor stor økonomisk fordel det giver for dækningsbidraget (overskuddet), når kartoffelavlere nedvisner planterne ved hjælp af giften diquat (reglone) i stedet for at skære kartoffeltoppene af med en skårlægger eller et andet egnet redskab?«

Svar (27/5 02)

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt):

Jeg har forelagt spørgsmålet for Miljøstyrelsen, som har oplyst følgende:

»Landbrugets Rådgivningstjeneste har vurderet, at kemisk nedvisning af kartoffeltoppe indebærer en udgift på 800 kr./ha, mens mekanisk nedvisning indebærer en udgift på 2000 kr./ha. Det vil sige, at dækningsbidraget vil være 1200 kr./ha lavere ved mekanisk nedvisning.

Dette skal ses i forhold til dækningsbidraget for kartofler, der ifølge regnskabstatistikken fra Fødevarøkonomisk Institut for årene 1991 – 1999 har ligget mellem 1403 kr./ha og 7907 kr./ha.

Landskontoret for Bygninger og Maskiner under Landbrugets Rådgivningstjeneste har gennem de seneste 2 år gennemført forsøg, der har til formål at anvise alternative nedvisningsmetoder uden brug af kemikalier. Disse forsøg fortsætter i 2002.

Konklusionen på de foreløbige resultater er, at der er gode muligheder for, at mekanisk nedvisning kan erstatte kemisk nedvisning af kartofler. Der er dog fortsat behov for mere udviklingsarbejde for at finde mekaniske metoder, der både er økonomiske og overkommelige at anvende set i forhold til kemisk nedvisning.

De mekaniske metoder til nedvisning er således under udvikling og vil evt. i fremtiden kunne blive konkurrencedygtige med kemisk nedvisning.«